

עפ"ת (חיפה) 1712-10-25 - פכרי אבו עודה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 1712-10-25 - פכרי אבו עודה נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 1712-10-25

פכרי אבו עודה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[12.01.2026]

כבוד השופט אינאס סלאמה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה בהמ"ש 7102-08-25, מיום 2.9.2025, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט, בגין הודעת תשלום קנס מס' 51501100146 (להלן גם: "הדו"ח") שעניינה נהיגה שלא בכיוון החץ שסומן על נתיב הנסיעה, בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 28.1.2025.

2. בבקשה להארכת המועד שהגיש המערער לבית המשפט קמא נטען, כי המערער לא קיבל את הודעת תשלום הקנס "לדואר וגם לא למקום אחר", וכי הוא פנה לבא כוחו לאחר שקיבל הודעה על דרישה לתשלום חוב כולל ריבית. ב"כ המערער פנה למפנ"א ומאישור המסירה עולה כי המערער כלל לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, "וגם אין 'שם' 'חתימת' של מקבל/ת האישור, בנוסף לכך חסרים פרטים לא פחות חשובים באישור המסירה, אין את השם של עובד הדואר אין תאריך ואין שעה עליו". נטען, כי המערער אינו מי שנהג ברכב תוך שלבקשה צורף גם תצהיר של הנהג.

3. בהחלטתו (מיום 2.9.2025) דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע, כי "כפי שעולה מאישור המסירה שצורף לבקשה ולתגובה (וכלל את מספר הדו"ח, שמו של המבקש, ת. ז, כתובתו, וכן סטטוס המסירה, שם עובד הדואר ותאריך המסירה), הודעת תשלום הקנס נשלחה בדואר רשום לכתובתו הרשומה של המבקש וחזרה בציון 'לא נדרש', ולפיכך חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי...". חזקה זו מעבירה את הנטל לכתפיו של המערער, ואין די בטענה בעלמא כי הוא לא קיבל את הדו"ח מעולם. עוד נקבע, כי אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים באישור המסירה וכי טענת המערער לפיה לא קיבל את הדו"ח "לא גובתה בכלל אסמכתא שהיא מרשות הדואר".

בית המשפט קמא קבע גם, כי אין בעצם העלאת הטענה כי אחר נהג ברכב, גם אם צורף תצהיר מטעמו של הנהג האחר, כדי לבסס חשש לעיוות דין ולהצדיק הארכת המועד. כך גם באשר לטענה לקיומו של נזק בשל צבירת נקודות במשרד הרישוי והטלת אמצעי תיקון.

4. המערער מאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא. בהודעת הערעור חזר המערער על טענותיו וציין, בין היתר, כי בית המשפט קמא שגה עת קבע כי בוצעה מסירה כדן, כאשר אישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה חסר פרטים מהותיים לרבות פרטי עובד הדואר. המערער הפנה לדו"ח מעקב מאת רשות הדואר אותו צירף להודעת הערעור, שם צוין כי הושארה הודעה/נשלח מסרון לנמען, כאשר, "לא ברור בכלל אם נשארה הודעה בדבר קבלת דואר בת. ד. או נשלחה הודעה, ואם נשלחה הודעה לאיזה טלפון!!!!!!".
5. בדיון לפניי חזר ב"כ המערער על טענותיו וציין, כי לא ניתן ללמוד מאישור המסירה דבר לעניין הנסיבות וכי מדובר ברכב אשר צמוד לאביו של המערער. הסגור הפנה לרשימת רכבים המשמשים את העסק, ממנה עולה כי קיימים בין 6 ל- 7 רכבים הרשומים על שמו של המערער.
6. המערער עצמו ציין, כי כי תיבת הדואר המצוינת באישור המסירה שייכת לכל המשפחה וכי הוא לא מקבל לטלפון שלו מסרונים, "מעולם לא קיבלתי מסרון כאמור". גם אביו של המערער שהתייצב בבית המשפט הצהיר, כי "אף טלפון מהטלפונים שלנו לא מקושר לתיבת הדואר הזאת ואנו לא מקבלים מסרונים מהטלפון. מה שמקבלים זו הודעה אדומה שצריך לבוא לקחת דואר רשום". הוא הצהיר, כי מדובר ברכב שצמוד אליו מזה כ- 7 שנים וכי הוא נהג ברכב בזמן ביצוע העבירה המצוינת בדו"ח: "אני ראיתי תמונה של הדו"ח זה היה בנתניה, ואני נהגתי ברכב. זה רכב שצמוד אליי 7 שנים, סובארו פורסטר".
7. המשיבה התנגדה לערעור ועתרה לדחייתו. היא ציינה "שיש אישור מסירה תקין", כאשר "דווקא מפירוט החומר שצורף ... עולה כי היו 2 הודעות שנשלחו. אמנם לא מצורף מה מספר הטלפון אליו נשלחו". ב"כ המשיבה ציינה, כי מניסיונה האישי בהמשך לקבלת הודעה לטלפון שלה על דואר רשום, היא נכנסה לאתר הדואר ושם הופיע הרישום "הושארה הודעה/נשלח מסרון לנמען".
8. בתום הדיון נעתרתי לבקשת ב"כ המערער לאפשר לו לפנות לדואר ולנסות לברר באיזה אופן נשלחה הודעה למערער כפי שנטען באישור הדואר. עד לכתיבת שורות אלה, לא הוגשה כל הודעה בעניין. דיון והכרעה
9. לאחר שנתתי דעתי להודעת הערעור על נספחיה ולטענות הצדדים לפניי, ולאחר ששבתי ועיינתי בתיק של בית המשפט קמא, נחה דעתי כי דין הערעור להתקבל.
10. אין חולק כי קיים בענייננו אישור מסירה לפיו דבר הדואר לא נדרש. איני סבור כי מדובר באישור מסירה לקוי, שכן מופיעים בו פרטיו המלאים של המערער מצד אחד וכן שם וחתימה של פקיד הדואר יחד עם התאריך. דא עקא, ולאחר שהמערער פעל כמצופה ממנו ובירר ברשות הדואר על אודות "אי המסירה" הנטענת, עולה כי קיימת בעייתיות ואי בהירות מסוימת בכל הנוגע לטענה לפיה הושארו למערער הודעות כמתחייב.

11. ודוק, מדובר במסמך שלא היה בפני בית המשפט קמא והוא צורף לראשונה להודעת הערעור. ראוי היה כי מסמך כאמור יונח בפני הערכאה הדיונית על מנת שזו תידרש להכרעה בהליך, כאשר כל החומר הרלוונטי פרוש לפנייה. אולם שעה שבמסמך כאמור יש כדי לעלות ספק באשר להליך המסירה, כשבמקביל קיים תצהיר של נהג אחר שנהג ברכב, משמע שהותרת ההרשעה על כנה נגד המערער יש בה משום חשש לעיוות דין. על כן, בנסיבות הכוללות של המקרה, יש מקום להתערב בהחלטה של בית המשפט קמא ולהאריך את המועד להישפט.
12. על מנת לסבר את האוזן אציין, כי בהתאם לדו"ח של רשות הדואר, בתאריך 10.2.2025 דבר הדואר הגיע למרכז חלוקה של הדואר, ליד המתנ"ס באכסאל, לשם מסירתו לנמען. בו ביום "נשלח מסרון הגעה ליחידה". יודגש כאמור, כי הן המערער והן אביו הכחישו קבלת מסרון ואף ציינו כי הטלפונים שלהם אינם מקושרים לתיבת הדואר. עיון בדו"ח מגלה עוד, כי עוד באותו יום (10.2.2025) מטעם יחידת הדואר שהיא "מחלקת הדוורים באכסאל" - "הושארה הודעה/נשלח מסרון לנמען". בתאריך 16.2.2025 צוין כי "הושארה הודעה 2/נשלח מסרון נוסף לנמען". כאן אמור להסתיים התהליך ודבר הדואר אמור להיות מוחזר לשולח, וזה אכן מה שמצוין בשורה הבאה בדו"ח, בתאריך 10.3.2025, כי הדואר "לא נדרש בידי הנמען ויוחזר לשולח". דא עקא, יומיים לאחר מכן, בתאריך 12.3.2025, מתברר כי לכאורה התחיל תאריך חדש למסירה, לפיו, דבר הדואר הגיע למחלקת הדוורים לצורך "העברה לנמען"; כי "הושארה הודעה/נשלח מסרון לנמען" (ביום 13.3.2025); ושוב, "בתהליך העברה לנמען" (ביום 13.3.2025); ובו ביום (13.3.2025) "נשלח מסרון הגעה ליחידה"; וגם באותו יום (13.3.2025) "הגיע ליחידה לשם מסירתו לנמען"; ביום 17.3.2025 "הושארה הודעה/נשלח מסרון לנמען"; ביום 24.3.2025 "הושארה הודעה 2/נשלח מסרון לנמען"; וביום 13.4.2025 צוין כי "לא נדרש בידי הנמען ויוחזר לשולח".
13. מהאמור עולה כי קיים ספק בנוגע לתהליך המסירה, ספק שיש בו כדי לחזק את טענת המערער כי לא קיבל דרישה לסור לקבלת הדואר וכי לא מדובר בהימנעות מכוונת שיש בה כדי להקים את חזקת המסירה. הספק האמור מתחזק גם נוכח הצהרת המערער ואביו כי הטלפונים שלהם אינם מקושרים לתיבת הדואר. משקיים ספק בעניין חזקת המסירה הרי שיש מקום לאפשר למערער להישפט על הדו"ח שכן מטרת ההליך היא הסבת הדו"ח על שמו של הנהג בפועל, אביו של המערער, עובדה שיש בה כדי להטות את כף המאזניים לעבר קבלת הערעור.
- סוף דבר
14. השורה התחתונה מכל האמור היא, שדין הערעור להתקבל. משמע, שהמועד להישפט מוארך כמבוקש. מזכירות בית המשפט תשלח פסק דין זה לצדדים, כמקובל.
- ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ו, 12 ינואר 2026, בהעדר הצדדים, בהסכמה.